MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr 4
ROK XXIX

WARSZAWA
15 LISTOPADA 1947 R

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

47. ZASADY KORESPONDENCJI URZĘDÓW KONSULARNYCH R. P. Z WŁADZAMI I OSOBAMI W KRAJU.
48. PRENUMERATA WYDAWNICTW URZĘDOWYCH.
49. O STOSUNKU PRACY PRACOWNIKÓW PUBLICZNYCH, PRZEBYWAJĄCYCH ZA GRANICĄ.
50. NOWY TYP KWESTIONARIUSZA REJESTRACYJNO-PASZPORTOWEGO.
51. W SPRAWIE DEPORTACJI OBYWATELI POLSKICH.
52. PRZEPROWADZANIE DOCHODZEŃ PRZEZ URZĘDY KONSULARNE W SPRAWACH ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA ODSTĘPSTWO OD NARODOWOŚCI W CZASIE WOJNY 1939—1945.
53. PRZEKAZYWANIE SPADKÓW PO ŻOŁNIERZACH, INTERNOWANYCH I UCHODŹCACH.
54. REJESTRACJA ZA GRANICĄ DOKUMENTÓW NA OKAZICIELA EMITOWANYCH PRZED 1 WRZESNIA 1939 R.

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

55. ZWROT KOSZTÓW ZA POBYT W HOTELACH ZA GRANICĄ.
56. OGRANICZENIA WYWOZU TOWARÓW ZA GRANICĘ W PRZESYŁKACH DO 500 G.
57. ODPRAWA CELNA PRZESYŁEK Z DARAMI „C. A. R. E."
58. PRZYWÓZ I WYWÓZ POLSKICH PIENIĘDZY PAPIEROWYCH W RUCHU PODRÓŻNYCH I REPATRIANTÓW.
59. W SPRAWIE ZMIANY KURSU WALUT.
60. ZMIANY W SIECI URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.
61. ZMIANY PERSONALNE.

CZĘŚĆ I.

ZARZĄDZENIA

47

Zasady korespondencji urzędów konsularnych R. P. z władzami i osobami w kraju.

K I 020/8 z dnia 22 października 1947 r.

1. Korespondencja między urzędami konsularnymi R. P. a polskimi władzami i urzędami, jak również instytucjami publicznymi i stronami w kraju, jeśli dotyczy spraw indywidualnych, polegających na wykonywaniu obowiązujących przepisów, powinna odbywać się bezpośrednio z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych o ile nie wydano odrębnego zarządzenia co do pewnej kategorii spraw. Korespondencja powyższa powinna być kierowana bezpośrednio do tej instytucji i urzędu, w której sprawa według kompetencji będzie załatwiana.
2. Korespondencja w sprawach zasadniczych, precedensowych, oraz tajnych powinna odbywać się za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.
3. (a) Korespondencja pomiędzy urzędami konsularnymi R. P. a polskimi władzami i urzędami centralnymi w sprawach innych, niż indywidualne, powinna odbywać się wyłącznie za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, przy czym pisma powinny być nadsyłane przez urzędy konsularne R. P. w tylu kopiach, ile władz i urzędów centralnych w danej sprawie jest zainteresowanych.
(b) Jeżeli przepisy szczególne wyraźnie przewidują przypadki, w których urzędy konsularne R. P. mogą kierować korespondencję w sprawach innych, niż indywidulne bezpośrednio do polskich władz i urzędów centralnych, urzędy konsularne R. P. powinny jednocześnie przesyłać odpis tej korespondencji do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.
4. W wykonaniu zasad powyższych urzędy konsularne R. P. obowiązane są m. in. przesyłać:
(a) akta stanu cywilnego, otrzymywane w drodze międzynarodowej wymiany, do Ministerstwa Administracji Publicznej,
(b) wnioski o wydobycie aktów stanu cywilnego — do terytorialnie właściwego urzędu stanu cywilnego, a jeśli księgi stanu cywilnego prowadzone były w miejscowości, znajdującej się obecnie poza granicami Polski — do właściwego Konsulatu R. P.
(c) wnioski o poświadczenie obywatelstwa polskiego — z reguły do terytorialnej władzy administracyjnej I instancji, a jeśli petent miał miejsce zamieszkania w miejscowości, znajdującej się obecnie poza granicami Polski — do Ministerstwa Administracji Publicznej,
(d) wyciągi z rejestrów karnych, nadsyłane przez władz kraju urzędowania — do Ministerstwa Sprawiedliwości,
(e) wnioski o wydobycie innych dokumentów — do władzy powołanej do ich wystawienia,
(f) dokumenty do legalizacji — do tego urzędu, który jako pierwszy powołany jest do legalizacji, przy czym w piśmie, skierowanym do tego urzędu, należy nadmienić, do jakich jeszcze innych władz dokument powinien być przesłany do dalszej legalizacji,
(g) rekwizycje sądowe — do tego Sądu, który nadesłał je do Konsulatu.
6. Strony, zamieszkałe na obszarze R. P., powinny być pouczane, że korespondencja z urzędami konsularnymi R. P. odbywa się bezpośrednio, z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.
7. Urzędy konsularne mają obowiązek na wszystkich wysłanych pismach podawać wyraźnie swój adres pocztowy.
8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

a) Zarządzenie Nr B. Pers. 438/1 o korespondencji urzędów zagranicznych R. P. z władzami, urzędami i stronami w kraju (Dz. Urz. M. S. Z. Nr 10/36, poz. 103),
b) Zarządzenie Nr K.I.552 z dn. 29 września 1945 r. o zasadach korespondencji urzędów konsulanych R. P. z władzami i osobami w kraju (Dz. Urz. M. S. Z. Nr 2/46, poz. 24).

48

Prenumerata wydawnictw urzędowych przez urzędy zagraniczne R. P.

K. I. 053/1 z dn. 5 września 1947 r.

W związku ze zmianą sposobu wysyłania wydawnictw urzędowych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza co następuje:

a) Dziennik Ustaw R. P., Przepisy Prawa Administracyjnego, oraz Monitor Polski, będą wysyłane na placówki bezpośrednio przez administracje odnośnych wydawnictw,

b) Dotychczasowy rozdzielnik Dziennika Ustaw R. P. i Monitora Polskiego pozostał bez zmian. Rozdzielnik Przepisów Prawa Administracyjnego rozszerzono na wszystkie urzędy konsularne,

c) Wszelkie zamówienia na brakujące numery wyżej wymienionych wydawnictw, nadesłane do Biura Konsularnego M.Z.S., przed 1 sierpnia 1947 r., zostaną załatwione przez Biuro Konsularne w terminie do dn. 1 października 1947 r.

d) Wszelkie zmiany, zaszłe w prenumeracie po dn. 1 sierpnia 1947 r., należy kierować bezpośrednio do wyżej wymienionych wydawnictw według następujących adresów:

1) Administracja Dziennika Ustaw R. P. — Warszawa, ul Leszno 53/55,

2) Komitet Redakcyjny wydawnictwa „Przepisów z Zakresu Prawa Administracyjnego" Ministerstwa Administracji Publicznej — Warszawa, ul. Rakowiecka 4,

3) Administracja „Monitora Polskiego" — Warszawa, ul Młodzieży Jugosłowiańskiej Nr 11,

Należności za powyższe wydawnictwa będą pokrywane przez M. Z. S. (Wydział Finansowo-Budżetowy).

e) Ilość prenumerowanych egzemplarzy, ze względów oszczędnościowych, należy ograniczyć do rzeczywistych i koniecznych potrzeb urzędów zagranicznych R.P.

49

O stosunku pracy pracowników publicznych przebywających za granicą

GMO. 051/47 z dnia 8 listopada 1947 r.

W związku z wejściem w życie z dniem 28 października rb. dekretu o unormowaniu stosunku pracy pracowników publicznych przebywających za granicą (Dz. Ust. R. P. Nr 65, poz. 389) — zarządzam natychmiastowe podanie do wiadomości Polonii Zagranicznej postanowień tego dekretu przez rozplakatowanie go w biurach urzędów zagranicznych R. P. oraz przez umieszczenie dosłownego tekstu w prasie miejscowej.

50.

Nowy typ kwestionariusza rejestracyjno-paszportowego

K. I. 326/31 z dnia 7 października 1947 r.

Celem usprawnienia działalności zarówno urzędów konsularnych, jak i urzędów administracji ogólnej I instancji w zakresie stwierdzania obywatelstwa polskiego, stało się kwestią nieodzowną i zasadniczej wagi wprowadzenie w użycie zmodyfikowanego typu kwestionariusza rejestracyjno-paszportowego, przystosowanego do warunków powojennych. Na wniosek Ministerstwa Spraw Zagranicznych Ministerstwo Administracji Publicznej pismem z dnia 30 sierpnia 1947 r. Nr IV AA 7260/47 zaaprobowało nowy typ kwestionariusza rejestracyjno-paszportowego (dla ustalenia obywatelstwa), który zawierając wszystkie istotne i mające dla sprawy znaczenie pytania, stanowi rękojmię skutecznego i szybkiego w każdym poszczególnym wypadku załatwienia przez właściwy urząd administracji ogólnej odpowiedniego wniosku urzędu konsularnego.

Podając do wiadomości wzór nowego typu kwestionariusza rejestracyjno- paszportowego, Ministerstwo poleca wszystkim urzędom konsularnym posługiwać się na przyszłość wyłącznie kwestionariuszem powyższego typu, przestrzegając dokładnego i ścisłego wypełnienia wszystkich rubryk. Licząc się z wojennymi i powojennymi zniszczeniami materiałów archiwalnych, należy zwrócić szczególną uwagę by zainteresowani udzielali wyczerpujących odpowiedzi na punkty 21 i 25, co, w razie niemożności ustalenia obywatelstwa w drodze normalnej, da podstawę właściwym urzędom administracji ogólnej I instancji do przeprowadzenia odpowiedniego postępowania wyjaśniającego, przewidzianego Rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) znowelizowanym następnie Rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dn. 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) — vide Dział IX art. 44 — 48.

Załącznik: wzór kwestionariusza.

Kwestionariusz

rejestracyjno-paszportowy (dla ustalenia obywatelstwa w celu wydania paszportu)

1. a) Nazwisko rodowe . . . .
(u mężatek, wdów lub kobiet rozwiedzionych również nazwisko panieńskie) . . . . .
b) Imiona . . . .
(kolejność i pisownia ściśle według metryki urodzenia)
. . . .
(ewent. nazwisko i imię przybrane — pseudonim)
2. Data i miejsce urodzenia . . . .
(miejscowość, gmina, powiat)
3. a) Imiona rodziców . . . .
b) Nazwisko panieńskie matki . . . . .
4. Stan cywilny . . . .
(kawaler, panna, żonaty, mężatka, wdowiec (a), rozwiedziony (a)
a) ew data i miejsce ślubu (dołączyć metrykę ślubu, o ile ślub został zawarty za granicą). .
b) dane personalne współmałżonka (imię, nazwisko, imiona rodziców, data i miejsce urodzenia) . . . .
. . . .
c) dla owdowiałych — data i miejsce zgonu współmałżonka . . . .
. . . .
d) dla rozwiedzionych — kiedy i jaka władza orzekła o rozwodzie . . . .
. . . .
5. Przynależność gminna tj. w jakiej gminie zainteresowany (a), względnie jego ojciec, a jeśli chodzi o mężatkę, wdowę luz rozwiedzioną — mąż lub jego ojciec . . . .
a) był zapisany do dawnych ksiąg stałej ludności lub stanowych (odnosi się do osób pochodzących z b. zaboru rosyjskiego) . . . . .
b) posiadał prawo swojszczyzny (odnosi się do osób pochodzących z b. zaboru austriackiego .
c) posiadał stałe miejsce zamieszkania przed dniem 1 stycznia 1908 r. (odnosi się do osób z b. zaboru pruskiego) . . . .
. . . .
(podać nazwę gminy i powiat)
6. a) Czy posiada obywatelstwo polskie czy obce .
b) dokumenty stwierdzające obywatelstwo . .
7. Jakie obywatelstwo posiada (ł) ojciec (przy dzieciach nieślubnych matka w chwili urodzenia się petenta) . . . .
8. Narodowość . . . 9. Zawód . . . .
10. Stałe miejsce zamieszkania do 1.IX. 1939 r. (dokładny adres) . . . .
. . . .
. . . .
11. Ostatnie miejsce pobytu w Polsce (dokładny adres) . . . .
. . . .
12. Gdzie przebywał podczas wojny rozpoczętej 1 września 1939 r. (to samo dotyczy współmałżonka) . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
13. Od jakiego czasu przebywa poza granicami Polski (dotyczy to również współmażonka) .
. . . .
14. a) Służba Woiskowa do 1 września 1939 r (Czy kiedy i gdzie stawił się do poboru i odbył służbę wojskową) . . . .
. . . .
b) Służba wojskowa po 1 września 1939 r. .
15. Czy przebywając w Polsce podczas okupacji posługiwał się przybranym nazwiskiem i imieniem i jakim . . . .
16. Czy był wpisany do niemieckiej listy narodowej (Deutsche Volksliste), w potwierdzającym wypadku — kiedy i w jakiej miejscowości, czy służył w wojsku niemieckim . . . . .
. . . .
17. Czy doznał represji ze strony okupanta niemieckiego, a w szczególności czy, kiedy i w jakich niemieckich obozach koncentracyjnych lub obozach pracy przebywał . . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
18. a) Czy brał udział podczas wojny w zorganizowanym ruchu oporu przeciw władzom hitlerowskim . . . .
b) w partyzantce: . . . .
19. Czy był kiedykolwiek karany sądownie w kraju lub za granicą i za jakie przestępstwa
. . . .
. . . .
. . . .
20. Czy posiadał (a) przed wojną wzgl. mąż poświadczenie obywatelstwa polskiego, paszport polski, kiedy wydany i przez który urząd krajowy lub konsulat . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
21. Czy posiada w Posce krewnych, znajomych wzgl. innych świadków, którzyby mogli złożyć zeznania w sprawie jego (jej) obywatelstwa i potwierdzić prawdziwość danych zawartych w tym kwestionariuszu, a szczególnie pod poz. 6 i 7, oraz stwierdzić jego (jej) tożsamość (podać imiona, nazwiska i dokłady adres . .
. . . .
. . . .
. . . .
22. Czy zamierza powrócić do Polski i kiedy .
. . . .
23. Czy i dokąd zamierza wyjechać i kto z członków jego rodziny wyjedzie wraz z nim . .
. . . .
. . . .
24. Imiona, daty i miejsce urodzenia dzieci poniżej lat 18 . . . .
. . . .
. . . .
25. Nazwisko i adres świadków, obywateli polskich, zamieszkałych za granicą, którzy mogą potwierdzić prawdziwość danych, zawartych w niniejszym kwestionariuszu . . . . .
. . . .
. . . .

Miejsce na fotografię

____

podpis

RYSOPIS

wrost . . . .
twarz . . . .
włosy . . . .
oczy . . . .
znaki szczególne . . .
. . . .

Świadom odpowiedzialności karnej za podanie nieprawdziwych danych — zapewniam uroczyście w miejsce przysięgi, że obywatelstwa nie utraciłem (am) nie nabyłem (am) ani nie starałem(am) się o obywatelstwo innego państwa i że wszystkie dane wymienione w kwestionariuszu odpowiadają prawdzie.

Znanym mi jest też następujący przepis art. 16 rozporządzenia wykonawczego z dn. 1 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 320) do ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego, który w zakresie poświadczenia obywatelstwa posiada nadal moc obowiązującą (wyciąg) „.....wszelkie orzeczenie albo poświadczenie, dotyczące prawa obywatelstwa, może być z urzędu unieważnione, jeśli się okaże, że okoliczności faktyczne mające pod względem prawnym znaczenie istotne, o ile służyły władzy za podstawę decyzji, są niezgodne z prawdą".

. . . .
(własnoręczny podpis)

. . . . , dn. . . . . 194 . . . r.

51.

W sprawie deportacji obywateli polskich.

K. I. 329/2 z dnia 21 października 1947 r

Deportacja obywateli polskich z zagranicy może mieć miejsce jedynie po uprzednim zezwoleniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Kompetentnymi do załatwiania spraw deportacyjnych są urzędy konsularne (Konsulaty Generalne, Konsulaty, Wydziały Konsularne przy Ambasadach lub Poselstwach).

Władze zagraniczne mogą zgłaszać wnioski deportacyjne urzędom konsularnym wprost, bądź za pośrednictwem przedstawicielstw dyplomatycznych. Wnioski zgłoszone przez przedstawicielstwa dyplomatyczne, akredytowane przy Rządzie R. P. Ministerstwa Spraw Zagranicznych, oraz zgłaszane przedstawicielstwom dyplomatycznym R. P., będą przesyłane właściwym urzędom konsularnym do dalszego załatwienia.

Wnioski deportacyjne winny zawierać:

1) wniosek deportacyjny władz zagranicznych lub jego odpis,
2) szczegółowo wypełniony przez urząd konsularny kwestionariusz wg niżej podanego wzoru. W wypadku gdy dane potrzebne do szczegółowego wypełnienia kwestionariusza nie dadzą się uzyskać w państwie pobytu deportowanego, należy to wyraźnie zaznaczyć w kwestionariuszu, aby władze krajowe wiedziały, że dochodzenia w celu ich uzyskania zostały już przeprowadzone za granicą i nie wszczynały bezcelowej korespondencji w tym przedmiocie,
3) dokładny opis przestępstwa, wyroku sądowego i kary deportowanego. Jeżeli deportowany był karany kilkakrotnie, należy to podać w opisie,
4) wszelkie dokumenty, dotyczące tożsamości i obywatelstwa osoby deportowanej, zaopatrzone fotografią deportowanego, w braku tych dokumentów kwestionariusz paszportowy oraz fotografię,
5) dokładny życiorys deportowanego, ze szczególnym uwzględnieniem okresu od dnia 1 września 1939 r. do chwili deportacji,
6) urzędy konsularne kierują wnioski deportacyjne do Ministerstwa Spraw Zagranicznych — Biuro Konsularne, które im wyda decyzję co do obywatelstwa osoby deportowanej, wraz z instrukcją wydania lub odmowy wydania paszportu polskiego na przyjazd do Polski. Bez wyraźnego polecenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych urzędy konsularne nie mogą samodzielnie wydawać paszportów polskich osobom deportowanym.

Urzędy konsularne winny telegraficznie zawiadomić Ministerstwo Spraw Zagranicznych o dacie wyjazdu, środku i nazwie jednostki komunikacyjnej oraz dacie i miejscu przypuszczalnego przyjazdu osoby deportowanej.

Wzór kwestionariusza, wypełnionego przez urzędy konsularne w wypadkach deportacji obywateli polskich z zagranicy:

1) Nazwisko i imię deportowanego,
2) Zawód,
3) Rok, dzień i miejsce urodzenia,
4) Narodowość,
5) Gmina i powiat przynależności,
6) Stan cywilny, (kawaler, żonaty, zamężna, panna, rozwódka i t.p.),
7) Nazwisko, imię, data i miejsce urodzenia i zamieszkania małżonka (i) miejsce zawarcia małżeństwa oraz obecne miejsce pobytu małżonka(i),
8) Nazwiska i imiona, wiek i miejsce urodzenia i zamieszkania ojca i matki lub najbliższych krewnych w Polsce,
9) Nazwiska i imiona, rok, dzień i miejsce urodzenia i zamieszkania dzieci,
10) Zakład karny, w którym deportowany przebywa:
    a) nazwa i miejsce Zakładu,
    b) czas pobytu deportowanego w Zakładzie,
11) Rodzaj lub rodzaje przestępstw, oraz kary wymierzone deportowanemu,
12) Miejsce zamieszkania deportowanego przed przyjęciem do Zakładu karnego i zajęcie w państwie, które żąda deportacji,
13) Dowody polskiego obywatelstwa deportowanego:
    a) dokumenty lub świadectwa,
    b) zeznanie deportowanego lub innych osób,
14) Miejsce i czas zamieszkania deportowanego w Polsce przed wyjazdem za granicę,
15) Uwagi.

52.

Przeprowadzenie dochodzeń przez urzędy konsularne w sprawach odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r.

K. I. 322/52 z dn. 17 października 1947 r.

1. Według dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237) karze podlegają, z chwilą rozciągnięcia dekretu na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19-go września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 300) do czynów popełnionych poza obszarem Województwa Śląsko-Dąbrowskiego, — obywatele polscy, którzy w czasie pomiędzy 1 września 1939 r, a 9 maja 1945 r. zgłosili swoją przynależność do narodowości niemieckiej lub uprzywilejowanej przez okupanta nie tylko na terytorium Państwa Polskiego, lecz również i na terytorium obcych państw.
2. W związku z przepisem art. 17, § 1 cytowanego dekretu i w powołaniu się na pismo Ministerstwa Sprawiedliwości. Nadzór Prokuratorski. z dnia 2 października 19 7 r. L. dz. Nr V.IC 2891/47, wydanie odpowiednich zaświadczeń o odstąpieniu właściwej prokuraturze sądu okręgowego od ścigania za odstępstwo od narodowości w okresie okupacji niemieckiej, może nastąpić dopiero po przeprowadzeniu dochodzenia w każdej sprawie i ustaleniu, że zachodzą waruki przewidziane w cytowanym dekrecie.
   Wobec powyższego urzędy konsularne powinny bezpośrednio przekazywać sprawy obywateli polskich, którzy zgłosili swoją przynależność do narodowości niemieckiej, lub uprzywilejowanej przez okupanta w czasie od 1 września 1939 r. do 9 maja 1945 r. na terytorium obcego państwa do prokuratora sądu okręgowego w Warszawie — według właściwości.
3. Celem umożliwienia prokuratorowi wydania decyzji urzędy konsularne obowiązane są przeprowadzić w każdym wypadku dochodzenie, mając na uwadze przepisy cytowanego dekretu.
4. Dochodzenie ma na celu zbadaniu, czy zachodzą okoliczności z art. 3 i 4 dekretu, uzasadniające niepopełnienie przestępstwa i wyłączające karę (okoliczności wyliczono szczegółowo w cytowanych artykułach).
5. W ramach dochodzenia należy:
   a) z urzędu przesłuchać świadków, ewentualnie zasięgnąć opinii miejscowych polskich organizacji demokratycznych lub działaczy społecznych celem stwierdzenia zachowania się danej osoby wobec Polaków i organizacji polskich, stosunku do Niemców i t.p. okoliczności, mogących dać podstawę do oceny postępowania danej osoby,
   b) sporządzić protokół przesłuchania podejrzanego. Przy przesłuchaniu podejrzanego należy ustalić, czy złożył on wniosek (Antrag) do władz niemieckich dobrowolnie, czy pod przymusem i wśród jakich okoliczności, kiedy, od kogo i jakiego koloru otrzymał kartę rozpoznawczą (w celu ustalenia na tej podstawie kategorii, względnie grupy volkslisty), czy i jakie otrzymał kartki żywnościowe (Lebensmittelkarte), oraz do jakich organizacji niemieckich należał,
   c) sporządzić protokóły przesłuchania świadków tak na obronę podejrzanego (wskazanych przez niego), jak i świadczących przeciwko niemu.
6. W każdym poszczególnym wypadku dochodzenie może być wszczęte po ścisłym stwierdzeniu posiadania przez daną osobę obywatelstwa polskiego w chwili zgłoszenia przynależności do narodowości niemieckiej lub uprzywilejowanej przez okupanta.
7. Zebrany materiał, wraz z ewentulną opinią urzędu konsularnego, należy nadesłać do decyzji, z powołaniem się na art. 17 cytowanego dekretu. do Prokuratury Sądu Okręgowego w Warszawie, względnie do właściwej miejscowo prokuratury sądu okręgowego, o ile wniosek (Antrag) złożony został na terenie Państwa Polskiego.

53.

Przekazywanie spadków po żołnierzach, internowanych i uchodźcach za pośrednictwem Polskiego Czerwonego Krzyża.

K. I. 752/14 z dn. 4 października 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości, zarządza:

1. Ruchomości spadkowe po żołnierzach, internowanych i uchodźcach należy kierować wprost do Polskiego Czerwonego

Krzyża — Biuro Informacyjne — Warszawa, ul. Piusa XI. Nr 24, celem dalszego doręczenia spadkobiercom.

2. Przesyłki należy kierować pocztą lub kurierem jeżeli przesyła się je drogą kurierskiej i adresować na P. C. K. oraz tak opakować, aby bez zniszczenia pieczęci mogły być doręczone do P. C. K.
3. Zawiadomienie o przesłaniu spadku należy kierować do P. C. K. Nadsyłanie pism w tych sprawach, względnie odpisów do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, jest zbędne.
4. Do pobrania kosztów rzeczywistych, związanych z tymi czynnościami, należy wzywać P. C. K., który należność pobierze od spadkobierców i przekaże Centrali M S Z.
5. Za czynności związane z powyższymi sprawami nie pobiera się opłat konsularnych, ponieważ wspomniane czynności należą do zakresu opieki społecznej.

54.

Rejestracja za granicą dokumentów na okaziciela emitowanych przed 1 września 1939 r.

K. I. 312/22 z dnia 19 sierpnia 1947 r.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumetów na okaziciela emitowanych przed 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 22/44, poz. 88) zarządzam

1. Urzędy konsularne R. P. ogłoszą niezwłocznie rejestrację wymienionych w tym dekrecie dokumentów przez wywieszenie w swych pomieszczeniach ogłoogłoszeń według załączonego wzoru, oraz przez komunikaty w prasie i ewentualnie w rozgłośniach radiowych.
   Od daty pierwszego ogłoszenia biegnie okres dziesięciu miesięcy, przewidziany dla zgłoszenia dokumentów.
2. Szczegółowe zasady rejestracji zawarte są w Instrukcji Ministerstwa Skarbu, Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Spraw Zagranicznych.
   Zwracam uwagę na przestrzeganie tych zasad, gdyż niedopełnienie wymogów dekretów może spowodować straty dla posiadaczy dokumentów.
3. (a) W myśl art. 8 koszty rejestracji ponosi instytucja, która wystawiła dokument. Wysokość tych kosztów ustala się ryczałtowo na zł. 50.— (złotych pięćdziesiąt) za jednorazową czynność rejestracyjną, licząc od osoby (fizycznej lub prawnej), przekładającej dokumenty, bez względu na ilość dokumentów i ich wartość.
   (b) Przy wykonywaniu rejestracji należy policzyć należność wg powyższej stawki i przesyłając wykaz rejestracyjny instytucji, która dokument wystawiła, należy zażądać od niej wyrównania kosztów.
   Należy przy tym zaznaczyć, iż należności powinny zainteresowane instytucje wpłacać do P. K. O. na konto czekowe Ministerstwu Skarbu Nr 1 — 2000 z podaniem na odcinku PKO (dla odbiorcy), że wpłacona kwota powinna być zarachowana na Dział II § 15 budżetu dochodów M. S. Z.
   (c) Odpisy wykazów należy równocześnie przesłać do Centrali M. Z. S. — Wydział Budżetowy, celem przypilnowania zwrotów kosztów.
4. We wszystkich sprawach, wynikających z tejże rejestracji, należy zwracać się bezpośrednio do Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie, Aleja Władysława Sikorskiego 1.

Instrukcja w załączeniu.

Minister:

Warszawa, dnia 15 listopada 1947 r. (—) **Zygmunt Modzelewski**

CZĘŚĆ II

KOMUNIKATY

55.

Zwrot kosztów za pobyt w hotelach za granicą.

F. R. 732/1216 z dnia 2 września 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości zarządzenie Ministerstwa Skarbu w sprawie zwrotu kosztów hoteli za granicą.

Ministerstwo Skarbu

Nr D. III. 7659/2/47

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1947 r.

Do
Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu Ustawodawczego, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wobec braku określenia wysokości kosztów noclegu przy wyjazdach za granicę funkcjonariuszów państwowych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. poz. 228) w brzmieniu rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 września 1946 r. (Dz. U. poz. 289) i z dnia 23 maja 1947 r. (Dz. U. poz. 208) stawki diet zagranicznych ustalone zostały zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 16 maja 1947 r. (Monitor Polski Nr 77) w wysokości obejmującej już koszty noclegu. Wobec tego za granicą nie przysługuje zwrot kosztów hotelowych oprócz diet.

Minister Skarbu:

(—) **Dietrych**

56.

Ograniczenie wywozu towarów za granicę w przesyłkach do 500 g.

K I 255/16 z dn. 13 września 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i stosowania zarządzenie Ministerstwa Skarbu w sprawie ograniczenia wywozu towarów za granicę w przesyłkach do 500 g.

Ministerstwo Skarbu

Nr D. IV. 5532/2/47

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1947 r.

Okólnik Nr 306

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych.

W związku z okólnikiem Nr 72 z dn. 9 kwietnia 1947 r. Nr D. IV. 1955/2/47, dopuszczającym wywóz za granicę bez pozwoleń wywozu towarów wagi do 500 g. w przesyłkach pocztowych i lotniczych Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyłącza z tego obrotu wszelkie precyzyjne: narzędzia, instrumenty, przyrządy i aparaty jak np. mikrometry, lornetki, aparaty fotograficzne i tp. przedmioty.

Dyrektor Departamentu:

(—) **Siewierski**

57.

Odprawa celna przesyłek z darami „C.A.R.E."

Ministerstwo Skarbu

Nr D. IV. 5000/2/47

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1947 r.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i urzędów Celnych.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Podsekretariat Stanu do Spraw Handlu Zagranicznego w osobie Ob Wiceministra Dra L. Grosfelda, wyraziło w imieniu Rządu zgodę na przesyłanie do Polski przez „C.A.R.E." nowych typów paczek żywnościowych i odzieżowych.

Typ i zawartość paczek określony jest w załączniku.

Paczki powyższe należy odprawiać bez pozwoleń przywozu, bez opłat manipulacyjnych i bez należności przypadających od artykułów akcyzowych analogicznie do paczek żywnościowych, których odprawa celna została uregulowana okólnikiem Nr 395 z dnia 18 czerwca 1946 r. Nr D. IV. 1277/2/46.

Dyrektor Departamentu:

(—) Siewierski

Załącznik:

Paczka pościelowa

2 prześcieradła 81" X 99"
2 poszewki na poduszkę 45" X 36"
1 ręcznik kąpielowy 18" X 36"
1 ręcznik kąpielowy p
1 ręcznik zwykły 12" X 12"
2 ręczniki kuchenne 17" X 31"
2 kawałki mydła

Opakowanie kartonowe opieczętowane wagi brutto 4,1/4 lbs (2 kilo).

Znak " oznacza 3 cm. w przybliżeniu.

Paczka z włóczką (wełną)

2,3/4 lbs (,25 kilo) albo 5.500 yds (5029 m. 9 cm.) wełna w pasmach
2 druty do trykotowania 7" dług.
4 " " 10" "
2 szydełka
2 kawałki mydła
1 miara do mierzenia
taśma.

Opakowanie kartonowe opieczętowane wagi brutto 4,1/4 lbs (kilo).

Wymiar-12,5/8" X 8,1/2" X 5,1/2".

Paczka ze słoniną

10 lbs (4.54 kilo) słoniny w puszkach metalowych, wagi brutto 5 kilo.

Znak " oznacza 3 cm. w przybliżeniu.

paczka z mąką

25 lbs (11.36 kilo) mąka w płóciennych workach, wagi brutto 11.5 kilo.

Ministerstwo Poczt wymaga żeby były one opakowane w papier, owiązane i opieczętowane.

Paczka z żywnością koszerną

11,1/2 oz mięsa
11,1/2 oz gulasz
11,1/2 oz wołowina z tłuszczem
2 lbs tłuszcz
2 lbs cukier
2 lbs suszone pełne mleko
1/2 lsb jajka w proszku
1 lb morele
1 lb śliwki suszone
1 lb kawa (lub 1/2 lb herbaty)
2 lbs czekolady
7 lbs mąki
6 oz mydła
1/4 oz drożdży.

Rozmiar i waga w przybliżeniu jak Nowych Paczek Żywnościowych.

58.

Przywóz i wywóz polskich pieniędzy papierowych w ruchu podróżnych i repatriantów.

D. A. 103/64 z dn. 11 października 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości zarządzenie Ministerstwa Skarbu w sprawie przywozu i wywozu polskich pieniędzy papierowych w ruchu podróżnych i repatriantów.

Ministerstwo Skarbu
Nr D. IV. 4747/2/47

Warszawa, dnia 11 lipca 1947 r.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Komi-

sja Dewizowa Uchwałą Generalną Nr 20/III z dn. 4 lipca 1947 r. zezwoliła — aż do odwołania —

osobom, przekraczającym granicę na podstawie polskiego lub obcego paszportu zagranicznego oraz repatriantom na przywóz do kraju polskich papierowych do wysokości zł. 4000.— (złotych cztery tysiące),

osobom, przekraczającym granicę na podstawie polskiego lub obcego paszportu zagranicznego na wywóz polskich pieniędzy papierowych do wysokości kwoty zł. 4000.— (złotych cztery tysiące) na paszport w przeciągu jednego miesiąca.

Powyższe nie dotyczy osób, przekraczających granicę w małym ruchu granicznym.

Osobom, przekraczającym granicę na podstawie paszportu emigracyjnego, nie przysługuje prawo wywozu polskich pieniędzy papierowych w ogólności.

Jednocześnie uchyla się p. 3 okólnika Ministerstwa Skarbu Nr 41 z dnia 27 lutego 1947 r. Nr D. IV. 925/2/47, podający do wiadomości Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 20/II z dn. 18 lutego 1947 r.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) **Z. Czyżewski**

59.

W sprawie zmiany kursu walut.

F. R. 144/179 z dn. 29 września 1947 r

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszym do wiadomości obowiązujące od dnia zaznaczonego w Uwagach, aż do odwołania, kursy walut obcych:

Waluta	Za	Kupno	Sprzedaż	Uwagi
Ruble	1	zł. 7.—	zł. 8,50	od 12.3.1947
Korona czeska	100	„ 495.—	„ 504.—	„ 26.7.1947
Marka niemiecka	100	„ 300.—	„ 315.—	„ 26.7.1947 do 2.9.1947
Marka niemiecka	100	„ 330.—	„ 350.—	od 2.9.1947
Liry włoskie	100	„ 28.—	„ 29.—	„ 22.8.1947
Szylingi austr.	100	„ 750.—	„ 950.—	„ 6.9.1947

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Komisja Dewizowa Uchwałą Generalną z dn. 13 czerwca 1947 r. Nr 5/II zezwoliła na stosowanie w rozliczeniach z tytułu międzynarodowego obrotu pocztowego i kolejowego kursu rozrachunkowego 1 frank szwajcarski = zł. 34.—

60.

Zmiany w sieci urzędów zagranicznych R. P.

Urzędy reaktywowane:

CZECHOSŁOWACJA

Konsulat R. P. w Morawskiej Ostrawie z dniem 1 września 1947 r. Okręg: Kraj Morawsko-Śląski.

Urzędy ustanowione:

CZECHOSŁOWACJA

Konsulat Generalny R. P. w Bratysławie w miejsce istniejącego dotychczas Konsulatu — Okręg: Słowacja, z dniem 1 sierpnia 1947 r. (vide Dz. Urz. M. S. Z. Nr 3/47, poz. 44).

BRAZYLIA

Konsulat R. P. w Kurytybie w miejsce istniejącego dotychczas Konsulatu Generalnego z dniem 1 listopada 1947 r. (vide Dz. Urz. M. S. Z. Nr 1/47, poz. 13).

Konsulat Generalny R. P. w Sao Paulo w miejsce istniejacego dotychczas Konsulatu — z dniem 1 listopada 1947 r. (vide Dz. Urz. M. S. Z. Nr 3/47, poz. 44).

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ

Konsulat R. P. w Buffalo z dniem 1 września 1947 r.

Urzędy zniesione:

F R A N C J A
Agencja Konsularna R. P. w Perigeux z dniem 1 października 1947 r.

W Ł O C H Y
Agencja Konsularna R. P. w Neapolu z dniem 1 listopada 1947 r.

Zmiana okręgu konsularnego:

Agencja Konsularna R. P. w Wenecji podlega Konsulatowi Generalnemu R. P. w Mediolanie.

61.

Zmiany personalne w urzędzie centralnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych i w urzędach podległych w okresie sierpień — październik 1947 r.

Mianowani dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej:

Dr Fiederkiewicz Alfred poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny R. P. w Ottawie — posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym R. P. przy Prezydencie Republiki Węgierskiej w Budapeszcie z dniem 25 lipca 1947 r.

Przyboś Julian — posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym R. P. przy Radzie Związkowej Szwajcarskiej w Bernie z dniem 1 sierpnia 1947 r.

Mianowani w Centrali M. Z. S.

Chabasiński Wojciech — radcą Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dniem 1 października 1947 r. z przydziałem do Wydziału Zachodniej i Północnej Europy.

Mgr Chrzanowska Halina umysłowy pracownik kontraktowy w Polskiej Komisji Delimitacyjnej — referendarzem z dniem 1 sierpnia 1947 r., z dotychczasowym przydziałem w Polskiej Komisji Delimitacyjnej.

Dr Leszczyński Ludwik pracownik kontraktowy w M. S. Z. — radcą z dniem 1 sierpnia 1947 r., z jednoczesnym powierzeniem pełnienia obowiązków naczelnika Wydziału Amerykańskiego.

Thomas Bronisław — radcą z dniem 1 sierpnia 1947 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Amerykańskiego.

Mianowani na stanowiskach w urzędach zagr.:

Bekier Aleksander pełniący obowiązki I sekretarza Ambasady R. P. w Paryżu — I sekretarzem Ambasady R. P. w Paryżu z dniem 7 lipca 1947 r.

Mgr Bidziński Zbigniew — radcą finansowym przy Ambasadzie R. P. w Pradze z dniem 15 września 1947 r.

Bodak Aleksander pełniący obowiązki konsula w Konsulacie R. P. w Algierze — konsulem w Konsulacie R. P. w Algierze z dniem 1 października 1947 r.

Chubasiński Wojciech radca w M.S.Z. — I sekretarzem Poselstwa R. P. w Brukseli z dniem 1 listopada 1947 r.

Chiczewski Feliks pełniący obowiązki konsula generalnego w Konsulacie Generalnym R. P. w Lille — radca emigracyjnym w Ambasadzie R. P. w Paryżu z dniem 1 października 1947 r.

Chłond Aleksander pracownik kontraktowy w M. S. Z. — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Kijowie z dniem 1 września 1947 r. z jednoczesnym powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego R. P. w Kijowie.

Czwartacki Eustachy konsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu — konsulem w Konsulacie R. P. w Lyonie z dniem 1 października 1947 r.

Fabisiak Zygmunt konsul w Konsulacie R. P. w Detroit — konsulem w Konsulacie R. P. w Pittsburgu z dniem 20 września 1947 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Konsulatu R. P. w w Pittsburgu.

Mgr Herman Bogusław wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w New Yorku czasowo w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie — II sekretarzem Ambasady R. P. w Waszyngtonie z dniem 1 września 1947 r.

Kuśniewicz Andrzej konsul w Konsulacie R. P. w Strasburgu — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Lille z dniem 1 października 1947 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego R. P. w Lille.

Kwiecień Roman konsul w Konsulacie R. P. w Pittsburgu — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w New Yorku z dniem 20 września 1947 r.

Larysz Rudolf pełniący obowiązki konsula w Konsulacie Generalnym R. P. w Lille — konsulem w Konsulacie R. P. w Strasburgu z dniem 1 października 1947 r.

Lipowski Zygmunt pełniący obowiązki radcy handlowego w Ambasadzie R. P. w Moskwie — radcą handlowym przy Ambasadzie R. P. w Moskwie z dniem 1 sierpnia 1947 r.

Łempicki Tadeusz pracownik kontraktowy w M. S. Z. — konsulem generalnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Marsylii z dniem 1 października 1947 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego R. P. w Marsylii.

Minkowski Andrzej attaché Ambasady R. P. w Paryżu — attaché Poselstwa R. P. w Bernie z dniem 15 września 1947 r.

Mrowiec Antoni pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym R. P. w Lillie — wicekonsulem w Konsulacie R. P. w Lyonie z dniem 1 października 1947 r.

Noga Marian pełniący obowiązki wicekonsula w Konsulacie R. P. w Lyonie wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Lille z dniem 1 października 1947 r.

Nowek Roman pełniący obowiązki wicekonsula w Konsulacie Generalnym R. P. w Marsylii — konsulem w Konsulacie R. P. w Tuluzie z dniem 1 października 1947 r.

Olsienkiewicz Henryk — attaché handlowym przy Poselstwie R. P. w Helsinkach z dniem 1 sierpnia 1947 r.

Pański Jerzy attaché morski w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w New Yorku z dniem 1 września 1947 r.

Mgr Patyk Józef konsul w Konsulacie R. P. w Pittsburgu, czasowo w Konsulacie Generalnym R. P. w New Yorku — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Chicago z dniem 20 września 1947 r.

Pękalski Piotr pracownik kontraktowy w M. S. Z — wicekonsulem w Konsulacie R. P w Tuluzie z dniem 1 października 1947 r.

Dr Rakowski Tadeusz dyrektor Gabinetu Ministra — konsulem w Konsulacie R. P. w Montrealu, z prawem używania tytułu konsula generalnego ad personam i jednoczesnym powierzeniem kierownictwa Konsulatu R. P. w Montrealu z dniem 1 października 1947 r.

Rappaport Leon attaché handlowy w Poselstwie R. P. w Sztokholmie — radcą handlowym przy Poselstwie P. R. w Sztokholmie z dniem 12 września 1947 r.

Rembiszewski Leon radca w M. S. Z. — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu z dniem 1 października 1947 r.

Inż. Saper Józef — radcą handlowym w Ambasadzie R P. w Londynie z z dniem 1 października 1947 r.

Seyfried Kamil prowizoryczny wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P.. w Mediolanie — pozostaje nadal na zajmowanym stanowisku (vide Dz. Urz. M. S. Z. Nr 2/47, poz. 35).

Sieradzki Mieczysław pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. w Londynie — attaché Ambasady

R. P. w Londynie z dniem 1 października 1947 r.

Skuratowicz Piotr referendarz w M. S. Z. — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu z dniem 1 października 1947 r.

Skrzyniarz Józef pełniący obowiązki wicekonsula w Konsulacie R. P. w Tuluzie — wicekonsulem w Konsulacie R. P. w Marsylii z dniem 1 października 1947 r.

Mgr Szonet Józef konsul generalny w Konsulacie R. P. w Kurytybie — kierownikiem Konsulatu R. P. w Kurytybie z prawem używania tytułu konsula generalnego ad personam, z dniem 8 października 1947 r.

Mgr Śmiganowski Kazimierz II sekretarz Poselstwa R. P. w Teheranie — kierownikiem Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Teheranie z dniem 23 września 1947 r.

Tuliszkiewicz Wacław attaché w Ambasadzie R. P. w Pradze — pozostaje nadal na zajmowanym stanowisku (vide Dz. Urz. M. S. Z. Nr 3/47, poz. 14).

Wengierow Stefan Chargé d'Affaires Ambasady R. P. w Bukareszcie — konsulem R. P. w Morawskiej Ostrawie, z prawem używania tytułu konsula generalnego ad personam z dniem 1 września 1947 r.

Wikliński Mieczysław attaché prasowy w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro — attaché prasowym w Poselstwie R. P. w Meksyku z dniem 1 września 1947 r.

Wołkowicki Kazimierz Hipolit pracownik kontraktowy w M. S. Z. — I sekretarzem Ambasady R. P. w Paryżu z dniem 1 października 1947 r.

Wójcik Zdzisław pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym R P. w Paryżu — wicekonsulem w Konsulacie R. P. w Strasburgu z dniem 1 października 1947 r.

Wyszkowski Tadeusz zastępcą delegata dla handlu zagranicznego przy Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie — pełniący obowiązki delegata dla handlu zagranicznego przy Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie z dniem 1 września 1947 r.

Zembrzuski Władysław pracownik kontraktowy w Poselstwie R. P. w Sofii — wicekonsulem w Konsulacie R. P. w Morawskiej Ostrawie z dniem 1 października 1947 r.

Ziemski Zygmunt konsul w Konsulacie R. P. w Montrealu — konsulem w Konsulacie R. P. w Winnipegu z dniem 1 października 1947 r.

Znamierowski Juliusz konsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Bratysławie — kierownikiem Konsulatu Generalnego R. P. w Bratysławie z dniem 1 sierpnia 1947 r. (vide Dz. Urz. M. S. Z. Nr 3/47, poz. 46).

Odwołani do Centrali:

Arasimowicz Henryk pełniący obowiązki konsula w Konsulacie R. P. w Tuluzie — radcą w M. S. Z. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego z dniem 1 października 1947 r.

Börtzel-Szuch Marian II sekretarz Ambasady R. P. w Londynie z dniem 1 października 1947 r. — radcą z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Zachodniej i Północnej Europy.

Dr Derenicz Michał Chargé d'Affaires w Ambasadzie R. P. w Nankinie — dniem 1 października 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Dębnicki Aleksy konsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Londynie — z dniem 15 września 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Dembowski Jan attaché Ambasady R. P. w Moskwie — z dniem 31 października 1947 r., z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Dudziński Roman radcą do spraw społecznych w Ambasadzie R. P. w Paryżu z dniem 30 września 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Grela Zygmunt II sekretarz w Poselstwie R. P. w Ottawie z dniem 30 września 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Martynowicz Tadeusz II sekretarz w Ambasadzie R. P. w Rzymie — z dniem 15 października 1947 r., z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Molski Władysław delegat dla handlu zagranicznego przy Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie — z dniem 31 sierpnia 1947 r. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Piotrowski Czesław sekretarz w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu z dniem 30 listopada 1947 r., z równoczesnym mianowaniem podreferendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Prawdzic Juliusz konsul w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie — z dniem 1 października 1947 r., z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Dr Pruszyński Mieczysław I sekretarz Ambasady R. P. w Rzymie — z dniem 31 października 1947 r., z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Ptaszyński Witold konsul generalny w Konsulacie Generalnym R. P. w Marsylii — z dniem 1 października 1947 r., z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Putryński Romuald pełniący obowiązki konsula w Konsulacie R. P. w Lyonie — z dniem 1 października 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Rogoziński Julian attaché Poselstwa R. P. w Brukseli — z dniem 31 października 1947 r., z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Mgr Udziela Zbigniew attaché prasowy w Poselstwie R. P. w Budapeszcie — z dniem 31 października 1947 r., z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzielonym do dyspozycji Biura Personalnego.

Wierbłowska Wanda attaché w Ambasadzie R. P. w Paryżu — z dniem 30 września 1947 r., z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Wróblewski Jan konsul w Konsulacie R. P. w Sao Paulo — z dniem 15 września 1947 r., z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Zozula Mikołaj referendarz w Ambasadzie R. P. w Pradze — z dniem 31 października 1947 r., z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Przydzieleni:

Bartel Ludwik radca w M. S. Z. — do Departamentu Ekonomicznego z dniem 27 sierpnia 1947 r.

Ciechanowski Marian radca w M. S. Z. — do Wydziału Wschodniego z dniem 27 września 1947 r.

Dworakowski Roman referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Finansowo - Budżetowego w Departamencie Administracyjnym z dniem 4 września 1947 r.

Jabłoński Witold radca M. S. Z. — do Wydziału Wschodniego z dniem 5 września 1947 r.

Machowski Jacek referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Organizacji

Międzynarodowych z dniem 6 października 1947 r.

Mgr Nachlik Stanisław radca w M. S. Z. — do Departamentu Ekonomicznego z dniem 20 października 1947 r.

Nowak Mirosław referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Organizacji Międzynarodowych z dniem 30 września 1947 r.

Popiel-Machnicka Wanda referendarz w M. S. Z. — do Biura Konsularnego z dniem 1 sierpnia 1947 r.

Prokopcew Stanisław podreferendarz w M. S. Z. — do Kancelarii Głównej z dniem 1 października 1947 r.

Putryński Romuald radca w M. S. Z. — do Biura Konsularnego z dniem 1 października 1947 r.

Sołtysowa Maria podreferendarz w M. S. Z. — do Kancelarii Głównej z dniem 25 września 1947 r.

Śliwa Stefan referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Amerykańskiego z dniem 8 września 1947 r.

Wilbik Waleria referendarz w M. S. Z. — do Departamentu Prasy i Informacji z dniem 17 października 1947 r.

Wojnarowski Emil radca w M. S. Z. — do Biura Konsularnego z dniem 1 września 1947 r.

Wojtowicz Stanisław podreferendarz w M. S. Z. — do Wydziału Południowo-Wschodniego z dniem 20 września 1947 r.

Otrzymali urlop bezpłatny:

Bader Karol dyrektor Biura dla Spraw Repatriacji w M. S. Z. — na okres od dnia 9 września 1947 r. do dnia 31 marca 1948 r.

Błotnicka Marianna Irena podreferendarz w M. S. Z. — na okres od dnia 15 października 1947 r. do dnia 15 października 1948 r.

Bojarska Zofia podreferendarz w M. S. Z. — od dnia 1 września 1947 r. na okres pełnienia obowiązków umysłowego pracownika kontraktowego w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie.

Dr Dalbor Tadeusz radca w M. S. Z. — na okres od dnia 1 listopada 1947 r. do dnia 1 maja 1948 r.

Prof. Konopka Antoni radca w M. S. Z. — otrzymał przedłużenie do dnia 31 października 1947 r.

Krobicka Maria podreferendarz w M. S. Z. — od dnia 15 września 1947 r. na okres pełnienia obowiązków umysłowego pracownika kontraktowego w Konsulacie R. P. w Strasburgu.

Marczak Sabina referendarz w M. S. Z. — od dnia 1 września 1947 r. na okres pełnienia obowiązków umysłowego pracownika kontraktowego w Konsulacie R. P. w Sztokholmie.

Michalska Irena attaché prasowy w Ambasadzie R. P. w Belgradzie — na okres od dnia 1 listopada 1947 r. do dnia 30 kwietnia 1948 r.

Rakowska Teresa podreferendarz w M. S. Z. — na okres od dnia 1 października 1947 r. do dnia 1 października 1948 r.

Śliwa Stefan referendarz w M. S. Z. — na okres od dnia 1 listopada 1947 r. do dnia 1 listopada 1948 r.

Terajewicz Maria podreferendarz w M. S. Z. — na okres od dnia 15 października 1947 r. do dnia 15 października 1948 r.

Zwolnieni ze służby w M. S. Z.

Trojanowski Wacław referendarz w M. S. Z. — z dniem 30 września 1947 r. na własną prośbę.

Warszawa, dnia 15 listopada 1947 r.

Dyrektor Gabinetu Ministra:
(—) **Franciszka Janiszewska**
Wicedyrektor

Redakcja i Administracja

Ministerstwo Spraw Zagranicznych — Gabinet Ministra — Warszawa, Aleja I Armii W. P. Nr 23.

Drukarnia Państwowa Nr 1 w Warszawie. 1200. Zam. 3272. XI.47.